

ASORKD

ASOCIACE SDRUŽENÍ PRO OCHRANU A ROZVOJ KULTURNÍHO DĚDICTVÍ ČR

The Association for the Conservation and Development of the Cultural Heritage in the Czech Republic

Karolíny Světlé 5, 110 00 Praha 1, Tel.: +420 371 595 624; GSM: +420 777 183 077, +420 737 939 104, +420 736 181 289

Ludvík Jiří, prof., RnDr.

Pracoviště: 1url.cz/JtsRr

Řád je třeba dodržovat. Řád může porušit pouze ten, který řád dobře zná a vychází z něj. Kulturní dědictví je bohatství (národa, státu): Jsou to nejen památky, architektura, výtvarné, dramatické a hudební umění, literatura, film, ale také znalost historie a prehistorie, rodové kořeny, zvyky a tradice, duchovní hodnoty, jazyk, vzdělání, věda, a v této souvislosti i kultivovaná krajina, sídla, města, osobnosti i běžná populace, její chování a způsob komunikace.

Zásadní je důležitost znalostí (řemesla). Tvorba a tedy i ochrana (zajištění, restaurování, prezentace) kulturních hodnot se bez základního „řemesla“ neobejde.

Pro plné vnímání kulturního dědictví, pro jeho vytváření a pro rozhodování o něm je nezbytná vědomost kontextu, zajištění integrity a udržení kontinuity.

Kulturní dědictví (včetně nově vytvářeného) je součástí dlouhodobého bohatství státu, tedy součástí ekonomiky, patří mezi zdroje (podobně jako životní prostředí, přírodní bohatství, vzdělanost nebo rodina). Proto si zaslouží, aby patřičná část z toho, co přinese (= vydělá) se do něho zase vracelo. Jeho hodnota je ale v penězích špatně vyčíslitelná, takže se s ním v ekonomice státu moc nepočítá.

Kulturnost společnosti je třeba kultivovat vzděláním (ve školách) a výchovou (v rodině). Proto je třeba podporovat prestiž pedagogů (zejména v základním a středním školství), více podporovat jejich osobní přístup – „dotek“, citovost, empatii - než virtuální realitu počítačů. Masové zavádění osobních počítačů a tabletů do výuky a komunikace na základní a střední škole nemá pozitivní vliv na rozvoj osobnosti a sociální inteligence.

U vysokých škol dbát na poctivou akreditaci, nepodléhat snahám o co nejvyšší počet studentů, ale udržovat kvalitu (= šíři i hloubku) výuky i úroveň výsledků (zkoušek, diplomových a doktorských prací).

U rozhodování o kulturním dědictví (v širokém smyslu slova) je třeba rozlišovat nejen krátko - a dlouhodobost, ale i to, zda jde o vratné nebo nevratné kroky. Protože ztracené peníze jsou nahraditelné, ale ztracená kulturní památka (a tedy i krajina, „vnitřek“ města, přírodní bohatství, ale také stabilní rodina, harmonická osobnost) nahraditelné nejsou.

* *